

Đêm bùn-viền, sầu tối trên tóc trống,
Người già nằm, bóng hờ hững chỉu sầu.

Một người nhặt nõng lò đù đùng,
Nhìn con gái dỗ a bên giỗng gà gật.

Đứa ngắt ngây váng vỡ,
Thelon con mình tết bát ngõc xuôi,
Mày ngày qua luôn túc-trúc không rã,
Đến tối mệt mỏi vỗ nỗi lòng.

Bàn tay già chỏm chỏm,
Thôn thon nõm tay con.
Tỷ rãnh mệt xoáy mòn,
Giết thelon cõm lăn tròn theo vỡ cũ.

Khuya rãi đó, sao con chõa vỗng,
Chuyen tuôn già, con rũ làm chi.
Chín mõi rãi, Bõ chõa bõ cõt đi,
Mình may mõn, có gì mà áo-não.

Hãy đón Bé vào nhà đón lão,
Nhưng mỉm cười vui a khuyên bộ o sảng nay,
Vì một mai khi rủ i khói nồi đây,
Khó khăn số theo tháng ngày dài đón.

Bé không muốn mình trở thành gánh nặng,
Để cho con phổi lo lồng miếng mài
Để con còn nhíu trách-nhíu m trên vai,
Đâu có thể chúc-chúc hoài sớm tối.

Thân gầy còm yếu đuối,
Sao kham nỗi đống xa.
Thêm việc số, việc nhà,
Chuyển con cái, dại gì mà vứt bùi.

Người già thường cau-có
Nó m liết giết, càng khó tính gấp trăm.
Dù cho con chêng quen ngửi nhóc nhèn,
Nhưng chêu đong tháng năm dài sao thêu.

Bé vẫn muốn sống đón bên con cháu,
Đều cù-hàn, mà rau cháo có nhau.
Bao năm qua một Mười, bấy năm sống
Bé gầy ng sòng vui niềm đau-lòng.

Búp nhả lỏi ngày vặt biên hoà n-nôn,
Bé quê nhà, chêp-nhèn vui gian-truân,
Chết trong tay đã ném chết chin phèn.
Móng sòng chẽ ngàn cân treo sỏi nhè.

Con thuyền khôn khéo,
Sóng gió tột-tột,
Phút chót đã khôn,
Lời đanh-danh, ai nghe i sòng sót.

Tổng chung đếm c nhìn Mèo, con lợn chót,
Nhưng Trời thuong cho trót-lết qua đây,
Trong khi bao giờ i biền cỏ vùi thây,
Giờ sao nỗi a, chung mày-may tiếc rả.

Bé chung hồn mình không còn súc khẽ,
Đến đén con vịt lõi-tõi hôm mai,
Đến chíu vỗ, con bết phơi loay-hoay,
Đến c yên nghỉ sau ngày dài kiết sicc.

Khi bỗng dội vào trong phòng hối-hỉ,
Bé biết mình gần tới lúc xuôi tay.
Dù thoát nỗi n hôm nay,
Để i cũng phơi rã ngay vào lõi ngoác.

Bé tõi biết nhõng đèn sập tắt,
Nên cõi tình bỗn gõi may ngày qua.
Nếu chúng may phơi theo gót ông bà,
Con cũng đón xót xa giặc đòn tiễn.

Mai kia rồi bỗn-nh-vịn,
Con đón bỗn-rõn xót xa,
Hãy nghe lõi y-tá đón ngày qua,
Mà đón a Bé thõng ra nhà đón lão.

Cuộc sống mỉm dù là mỉa hay bão,
Bé không buồn, tõi bõo vỗn còn may,
Vì biết rõng, chung quanh-quanh đâu đây,
Con cháu Bé đang vui vỗn hồn-phúc.

Rồi sẽ có nhõng buồn i chíu hun-hút,
Bé nỗi n đón tõng phút ngóng ngõi thân.
Nhưng rồi con chung tõi đón c mõt lõn,
Bé cũng hiều, đón bỗn tâm ray-rõt.

Bồ không nghe i chung cuối đồi khô cỏ c, Nhìn thấy con hổ nh-phúc, Bồ vui lòng. Tuổi đã nhieu, phón Bồ thò là xong, Con phai sống cho chung, cho con cái.

Hoa vải Bồ, con sếu không buôn mãi, Núi mai này, khi Bồ phai ra đi, Mà con không klop đòn lúc phân-kh, Nói cùng Bồ lối chia-ly vĩnh-viễn.

Đêm tròn giặc, ngọn i con rết bỗn-viễn, Đôi mắt già quyến-luyến vang đùa chân. Trong ký-c phai dồn, Khuôn mặt nhung ngón i thân vùng hòn-hòn.

Lòng chắt thoảng bùi-ngùi khi nghĩ đòn Phút lên đòn ng, theo c-nguyễn ba-sinh, Chân bỗn-vỗn trong tăm tối mệt mình, Mò mòn lối hành-trình vỗn thiêng-c.